

Van keukentafel naar kunstpodium

Het kunstenaarschap is een vrij beroep. Maar hoe word je het? Bij Joop Striker begon het onder de keukentafel in Wolvega toen hij 5 jaar was.

Striker herinnert zich dat hij onder die tafel een wereld voor zichzelf creëerde. Hij speelde er 'huisje' en 'restaurantje'. Hij keek om zich heen en luisterde naar de praatjes. In de keuken werden hem aanknopingspunten aangereikt die zijn verbeelding in gang zetten.

Nu, 65 jaar later, laat hij bij kunstpodium Campis in Assen de gevolgen zien in een tentoonstelling getiteld *Zonder meer*. De kunst die Striker als kind maakte, is afwezig. De oudste werken dateren uit het midden van de jaren 70 nadat hij had besloten in Groningen een kunstopleiding te gaan volgen.

Dat besluit wekte destijds verbazing, vooral bij zijn ouders. „Ik had eerst in Sneek de kweekschool gedaan”, vertelt hij. „Daarna werd ik toegelaten tot de lerarenopleiding tekenen en handvaardigheid. Maar een baan in het onderwijs trok me uiteindelijk niet.”

In diezelfde periode meldde Striker zich bij Academie Minerva. Hij voelde zich er meteen op zijn plek.

MAKKELIJK OF MOEILIK

Wandelend langs de werken bij Campis wordt de indruk gewekt dat Striker geen makkelijke kunst wil maken. Zijn tekeningen, schilderijen, beelden en installaties bewegen zich van de figuratie af richting de abstractie en het conceptuele. Met makkelijk wordt hier bedoeld dat de kijker het zo krijgt aangereikt dat hij in een oogopslag ziet wat wordt bedoeld en niet hoeft na te denken.

„Dit is volgens mij zo duidelijk dat het klaar is”, oordeelt Striker zelf over zijn kunst. „Het is een helderheid qua verbeelding. Als toeschouwer kom je in gesprek met het beeld. Er worden vraagtekens geboren. Of dat makkelijk of moeilijk is...”

Wat kan helpen, is het besef dat Striker werkt op basis van aanknopingspunten. Aan een muurtje hangen losse vellen papier, als een inhoudsopgave. Net als in zijn kindertijd onder de keukentafel bouwt Striker zijn kunst op uit onderdelen die hem worden aangereikt en vervolgens, in samenwerking met de omgeving, tot een geheel worden gemaakt.

ZUINIGE SCHOONMOEDER

Die punten kunnen herinneringen zijn, zoals schoongewassen plastic zakjes die aan een tegelwandje zijn bevestigd en verwijzen naar hergebruik uit zuinigheid door Strikers schoonmoeder. Maar ze kunnen ook zijn ontleend aan de actualiteit, zoals een verzameling enveloppen met daarop steentjes, geïnspireerd op de straatverkoop van kranten in een oorlogsgebied in het Midden-Oosten.

Ooit hoorde Striker bij de kunstuitleen van een murw geworden bezoeker de verzuchting: 'Dát stelt tenminste iets voor'. Het deed hem beseffen dat een kunstwerk zich aan de kijker voorstelt. „Kijken naar kunst is als een ontmoeting”, zegt hij. „Als je er naartoe

De in Wolvega geboren Joop Striker (70) exposeert bij Campis in Assen.

Joop Striker is een opvallend kunstenaar die meerdere media gebruikt en zowel figuratief, abstract als conceptueel werkt. Ter gelegenheid van zijn 70ste verjaardag exposeert hij bij Campis in zijn woonplaats Assen.

JOEP VAN RUITEN

'Kijken naar kunst is als een ontmoeting'

Een sculptuur zonder titel.

'Bij kinderen werkt het op gang brengen van verbeelding heel goed'

Mixed media (zonder jaartal) van Joop Striker.

loopt, en het kunstwerk roept een vraag op, kan een dialoog ontstaan. Als je daar over nadent, is het verbazingwekkend.”

Refererend aan de opmerking dat zijn werk als moeilijk kan worden ervaren, zegt hij: „Dat is precies waarom ik er graag over vertel. Als ik duidelijk kan maken wat de aanknopingspunten zijn en welk plezier het werken kan opleveren, kan de verbeelding op gang komen. Soms geef ik les; bij kinderen werkt het op gang brengen van verbeelding heel goed.”

PAUL VAN OSTAIJEN

Ineens valt er een kwartje. De gedachten gaan uit naar het gedicht *Marc groet 's morgens de dingen* van Paul van Ostaijen, waarin een kind vol verwondering reageert op wat hij ziet: de stoel naast de tafel, het brood op de tafel, een ventje met een fiets geschilderd op een vaas met een bloem. Kunst kan niet zonder omgeving en kijkers. Ploem ploem.

„Ik ben zo blij met dit podium”, zegt Striker over de tentoonstelling bij Campis, „omdat het werk hier de gelegenheid krijgt zich voor te stellen. Het gaat niet om mij, het gaat om het werk.”

Zonder meer

De tentoonstelling *Zonder meer* van Joop Striker is tot en met 11 februari te zien bij kunstpodium Campis aan de Kerkstraat 31 in Assen.

Bij de tentoonstelling is een boek verschenen, *De lucht is zo dun nog niet*, met 440 afbeeldingen en teksten van Hans Goudsblom en Lottie Herfkens. Prijs: 55 euro (192 blz.)